

Homenatge a

Isidre Grau

Una vida de llibre

Celebrem els seus 80 anys!

Isidre Grau va néixer a Sabadell el 7 de setembre de 1945. Ha viscut sempre a Cerdanyola del Vallès. Ha treballat 30 anys com a tècnic industrial i en fa més de 50 de la seva dedicació a la literatura. Ha fet de professor de català i de tècniques d'escriptura literària.

Molt jove va escriure cinc novel·les, relats i cròniques de viatges. És un material personal que demostra que l'afició per escriure li ve de lluny.

Es va titular com a professor de català per la Universitat Autònoma de Barcelona i va fer classes de català per a adults. Es va concentrar en l'escriptura i la seva primera novel·la, *Fugida en gris*, l'any 1979 va guanyar el premi Ciutat d'Olot. Llavors es va plantejar la necessitat de connectar amb els companys d'ofici i de comprendre el funcionament de la societat literària. Eren els temps de la transició democràtica, de les universitats d'estiu i del Congrés de Cultura Catalana. Va ser a través de Josep Albanell que va entrar en contacte amb el col·lectiu Ofèlia Dracs. A més d'integrar-se a les tertúlies del grup, va participar en els altres cinc llibres del col·lectiu, etapa que el va portar a encarar-se a tota mena de gèneres.

Novel·les

- *Fugida en gris*. 1980. Ed. Comissió Premis Ciutat d'Olot.
- *Sol sense sol*. 1984. Ed. Moll.
- *Vent de memòria*. 1984. Ed. La Magrana.
- *Èlia*. 1984. Ed. Pòrtic.
- *Els colors de l'aigua*. 1986. Ed. Proa.
- *La nit vermella*. 1989. Ed. Proa.
- *La vida escrita*. 1996. Ed. Proa/Columna.
- *Zàping!*. 1998. Ed. Proa.
- *El balancí negre*. 2001. Ed. Proa.
- *Groc d'Índia*. 2004. Ed. Proa.
- *El punt blanc de l'horitzó*. 2006. Ed. Proa.
- *La bellesa del diable*. 2010. Editorial Columna.
- *Els amants volàtils*. 2011. Edicions Proa.
- *La ciutat dels solitaris*. 2017. Editorial Gregal.
- *L'home que perseguia la veritat*. 2019. Editorial Gregal.
- *Un dissabte de primavera*. 2020. Editorial Tríode.
- *Setanta-tres dies amb el pare*. 2021. Editorial Tríode.
- *Ciudadà Canalda*, 2023. Editorial Tríode.

Narrativa curta

- *L'esperit de Campbordiòl*. 1983. Col. El conte del diumenge. Ed. Prometeo.
- *Del temps del joc al joc del temps*. 1984. Ed. La gent del llamp.
- *Dansa a la ciutat vi(r)olada*. 1986. Ed. El llamp.
- *Relotges fora de punt*. 1987. Ed. Laia.
- *En última instància*. 1993. L'eix editorial.
- *La pell dels anys*. 2008. Edicions del Salobre.
- *El dia de l'incident*. 2013. Editorial Meteora.
- *Pinyols madurs*. 2018. Voliana Edicions.
- *Retrat de dona quieta*. 2018. Quaderns Senhal.

Memòries

- *Primer paisatge*. 2016. Editorial Gregal.
- *Què ens queda dels nostres*. 2025. Editorial Tríode.

Assaig literari

- *L'arquitectura del conte*. 2001. Editorial Octaedro-Accent / Reedició revisada i actualitzada el 2016 amb Edicions Godall.
- *La maleta de l'escriptor*. 2005. Rosa dels Vents. Reedició revisada el 2019 amb Editorial Gregal.

Ajuntament de
Cerdanyola del Vallès

Cerdanyola
Ciutat del
coneixement

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

BIBLIOTECA CENTRAL
DE CERDANYOLA
Pl. d'Enric Granados, 1

Homenatge
Isidre Grau
celebrant els seus 80 anys!

Dins el col·lectiu Ofèlia Dracs

- *Lovecraft, Lovecraft!*. 1981. Ed. 62.
- *Negra i consentida*. 1983. Ed. Laia.
- *Essa efa*. 1985. Ed. Laia.
- *Boccatò di Cardinali*. 1985. Ed. 3 i 4.
- *Misteri de reina*. 1994. Ed. 3 i 4.

<https://isidregrau.net>

Isidre Grau

Fragments

Quan l’Horacio Valdevieja va comentar, aquell que passeja amb ulls de naufrag és Dalí, en Pau Benavent es va dedicar a espiar-lo amb la rara fascinació que a vegades ens provoquen les follies diferents de la nostra.

París, 1930
Els colors de l'aigua (1986)

Amb tantes metamorfosis, no és estrany que aquell poble llarg i esprimatxat dels orígens s’hagi engreixat fins a assumir una silueta força arrodonida i compacta, amb unes quantes extremitats per on continuar desenvolupant-se.

Cerdanyola del Vallès desapareguda (2025)

Si es creia que recuperant la memòria seria invencible, anava ben equivocat. Tota la memòria junta no el salva de la maleïda boira que de tant en tant se li fica al cervell i el deixa en blanc. Com aquest matí quan una simple carta l’ha tornat indefens, igual que una criatura quan li tomben el castell de fustes.

La paret de vidre. *La ciutat dels solitaris* (2017)

Audiovisuals

- *Finestres amb història*. 2007. CD interactiu amb fotografies i narracions breus.

Traduccions

- Al castellà: “*Los colores del agua*”. 1987. Ed. Anagrama.
- *Corre, fuego, corre*. 1987. Ed. Ultramar.
- Al gallec: *Corre, “correfoc”*. 1987. Ed. Sotelo Blanco.

No va sentir la porta que s’obria, ni els passos que se li acostaven, fins que el pes d’una mà sobre l’espatlla l’estremí. Ben aviat, la galta d’ella es va fondre amb la seva, mentre el xiuxiueig li amorosia l’orella. «Què fas aquí? Que no saps com et necesito? [...]»

Els vius. Pinyols madurs (2018)

Aquella nit en vaig tenir prou per acabar de comprendre que el pare havia viscut altres vides abans de recloure’s en una closca que el feia passar per esquerp i impassible. En el seu pou de silencis, diria ara. Encara no en sabia calibrar la fondària, però si ja li havia descobert una infidelitat amorosa, qui sap si em reservava més sorpreses.

Nit d’harmonica.
Setanta-tres dies amb el pare (2021)

És l’extrem de la vall de Canaletes que es fon amb la serra de Collserola...

...Continua sent un espai a prova dels més exigents —tant els caminants com els que ara s’hi endinsen en bicicleta—, però no és l’escenari actual el que em magnetitza, ni tan sols el que vaig conèixer de petit. Si em pregunto per què em té tan abduït —i reconec que és el meu paisatge de l’ànima—, m’adono que dintre meu hi ha una altra dimensió heretada, ancestral: la que devia entrar pels ulls de l’àvia, que hi va néixer i hi va créixer a finals del dinou...

La crida del bosc. Què ens queda dels nostres (2025)

Premis obtinguts

- Ciutat d’Olot 1979, amb la novel·la *Fugida en gris*.
- Arts i Lletres 1980, de narrativa curta (Premià de Dalt), amb «Trencaclosques de la burgesa i el lampista que no ho era».
- Puig i Ferrer 1981, de narrativa curta (La Selva del Camp), amb «La dona del Montseny».
- Xúquer 1982, de narrativa curta (Alzira), amb el recull «Alens d’amor i de recança».
- Vila de Sant Boi 1983, de narrativa curta (Sant Boi de Llobregat), amb «La Mariona robada».
- Ciutat de Palma 1984, amb la novel·la *Vent de memòria*
- Joan Santamaria 1984, de narrativa curta (Barcelona), amb «Calidoscopi de rellotges fora de punt».
- Sant Jordi 1985, amb la novel·la *Els colors de l’aigua*.
- Finalista Carlemany 1996, amb la novel·la *La vida escrita*.
- Ciutat de Palma 2000, amb la novel·la *El balancí negre*.

Literatura infantil i juvenil

- *Corre, correfocl.* 1987. Col·lecció “Llibres del Sol i la Lluna”. Publicacions de l’Abadia de Montserrat.
- *Memòries de l’illa del vent.* 1991. Col·lecció Ala Delta. Ed. Edelvives.
- *Sortides d’emergència.* 1992. Col. El fil d’Ariadna. Ed. Barcanova.

Monografies locals

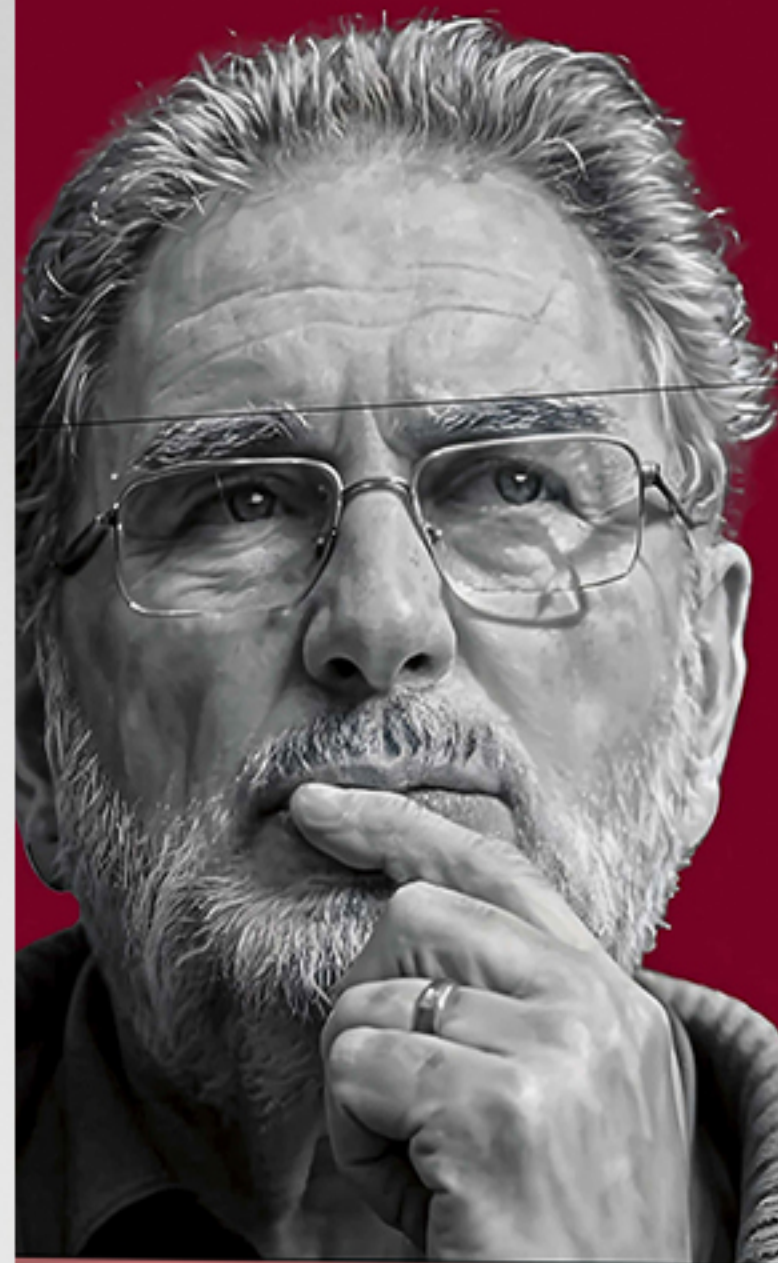
- *Cerdanyola, espai 50/2000.* 2010. Ed. Monflorit.
- *Cerdanyola del Vallès desapareguda.* 2025. Ed. Efadós.
- *Més coses de Cerdanyola,* d’Albert Lázaro. Grec, 2023.
- *Arxiu Mimó, un llegat a l’abast.* Grec, 2024.

<https://isidregrau.net>

Homenatge a

Isidre Grau

Una vida de llibre

Celebrem els seus 80 anys!

Isidre Grau va néixer a Sabadell el 7 de setembre de 1945. Ha viscut sempre a Cerdanyola del Vallès. Ha treballat 30 anys com a tècnic industrial i en fa més de 50 de la seva dedicació a la literatura. Ha fet de professor de català i de tècniques d'escriptura literària. Molt jove net va escriure cinc novel·les, relats i cròniques de viatges. És un material personal que demostra que l'afició per escriure li ve de lluny.

Es va titular com a professor de català per la Universitat Autònoma de Barcelona i va fer classes de català per a adults. Es va concentrar en l'escriptura i la seva primera novel·la, *Fugida en gris*, l'any 1979 va guanyar el premi Ciutat d'Olot. Llavors es va plantejar la necessitat de connectar amb els companys d'ofici i de comprendre el funcionament de la societat literària. Eren els temps de la transició democràtica, de les universitats d'estiu i del Congrés de Cultura Catalana. Va ser a través de Josep Albanell que va entrar en contacte amb el col·lectiu Ofèlia Dracs. A més d'integrar-se a les tertúlies del grup, va participar en els altres cinc llibres del col·lectiu, etapa que el va portar a encarar-se a tota mena de gèneres.

Novel·les

- *Fugida en gris*, 1980. Ed. Comissió Premis Ciutat d'Olot.
- *Sol sense sol*, 1984. Ed. Moll.
- *Vent de memòria*, 1984. Ed. La Magrana.
- *Ètio*, 1984. Ed. Pòrtic.
- *Els colors de l'algua*, 1986. Ed. Proa.
- *La nit vermella*, 1989. Ed. Proa.
- *La vida escrita*, 1996. Ed. Proa/Columna.
- *Zàpingo*, 1998. Ed. Proa.
- *El boland negre*, 2001. Ed. Proa.
- *Groc d'indio*, 2004. Ed. Proa.
- *El punt blanc de l'horitzó*, 2006. Ed. Proa.
- *La bellesa del diable*, 2010. Editorial Columna.
- *Els amants volutals*, 2011. Edicions Proa.
- *La ciutat dels solitaris*, 2017. Editorial Grial.
- *L'home que perseguia la veritat*, 2019. Editorial Grial.
- *Un dissabte de primavera*, 2020. Editorial Trípod.
- *Setanta-tres dies amb el pare*, 2021. Editorial Trípod.
- *Ciutat d'Canalís*, 2023. Editorial Trípod.

Narrativa curta

- *L'esperit de Campbordiol*, 1983. Col. El conte del diumenge. Ed. Prometeo.
- *Del temps del joc al joc del temps*, 1984. Ed. La gent del llamp.
- *Dansa a la ciutat vi(r)jolada*, 1986. Ed. El llamp.
- *Relloctes fora de punt*, 1987. Ed. Laia.
- *En última instància*, 1993. L'eix editorial.
- *La pell dels anys*, 2008. Edicions del Salobre.
- *El dia de l'incident*, 2013. Editorial Meteora.
- *Pinyols madurs*, 2018. Voliana Edicions.
- *Retrat de dona quieta*, 2018. Quaderns Senhal.

Memòries

- *Primer paisatge*, 2016. Editorial Grial.
- *Què ens queda dels nostres*, 2025. Editorial Trípod.

Assaig literari

- *L'arquitectura del conte*, 2001. Editorial Octaedro-Accent / Reedicció revisada i actualitzada el 2016 amb Edicions Godall.
- *La maleta de l'escriptor*, 2005. Rosa dels Vents. Reedicció revisada el 2019 amb Editorial Grial.

Dins el col·lectiu Ofèlia Dracs

- *Lovecraft, Lovecraft*, 1981. Ed. 62.
- *Negra i consentida*, 1983. Ed. Laia.
- *Essa efa*, 1985. Ed. Laia.
- *Bocato di Cardinali*, 1985. Ed. 314.
- *Misteri de reina*, 1994. Ed. 314.

Pla Director de Lectura
pdl

Aljuntament de
Cerdanyola del Vallès

BIBLIOTECA CENTRAL
DE CERDANYOLA
PL d'Enric Granados, 1

Cerdanyola
Ciutat del
coneixement

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Homenatge
Isidre Grau
celebrant els seus 80 anys!

<https://isidregrau.net>

Isidre Grau

Fragments

Quan l'Horacio Valdevieja va comentar, aquell que passeja amb ulls de naufrag és Dalí, en Pau Benavent es va dedicar a espiar-lo amb la rara fascinació que a vegades ens provoquen les folles diferents de la nostra.

París, 1930
Els colors de l'aigua (1986)

Amb tantes metamorfosis, no és estrany que aquell poble llarg i esprimatxat dels orígens s'hagi engruixat fins a assumir una silueta força arrodonida i compacta, amb unes quantes extremitats per on continuar desenvolupant-se.

Cerdanyola del Vallès desapareguda (2025)

Si es creia que recuperant la memòria seria invencible, anava ben equivocat. Tota la memòria junta no el salva de la maleïda boira que de tant en tant se li fica al cervell i el deixa en blanc. Com aquest matí quan una simple carta l'ha tornat indefens, igual que una criatura quan li tomben el castell de fustes.

La paret de vidre. La ciutat dels solitaris (2017)

Audiovisuals

• Finestres amb història. 2007. CD interactiu amb fotografies i narracions breus.

Traduccions

• Al castellà: "Los colores del agua", 1987. Ed. Anagrama.
• Corra, fuego, corra. 1987. Ed. Ultramar.
• Al gal·lec: Corra, "Correfoc". 1987. Ed. Sotelo Blanco.

No va sentir la porta que s'obria, ni els passos que se li acostaven, fins que el pes d'una mà sobre l'espatlla l'estremí. Ben aviat, la galta d'ella es va fondre amb la seva, mentre el xiuxueig li amorosia l'orella. «Què fas aquí? Que no saps com et necesito? [...]»

Els vius. Pinyols madurs (2018)

Aquella nit en vaig tenir prou per acabar de comprendre que el pare havia viscut altres vides abans de recloure's en una closca que el feia passar per esquerp i impassible. En el seu pou de silencis, diria ara. Encara no en sabia calibrar la fondària, però si ja li havia descobert una infidelitat amorosa, qui sap si em reservava més sorpreses.

Nit d'harmonica.
Setanta-tres dies amb el pare (2021)

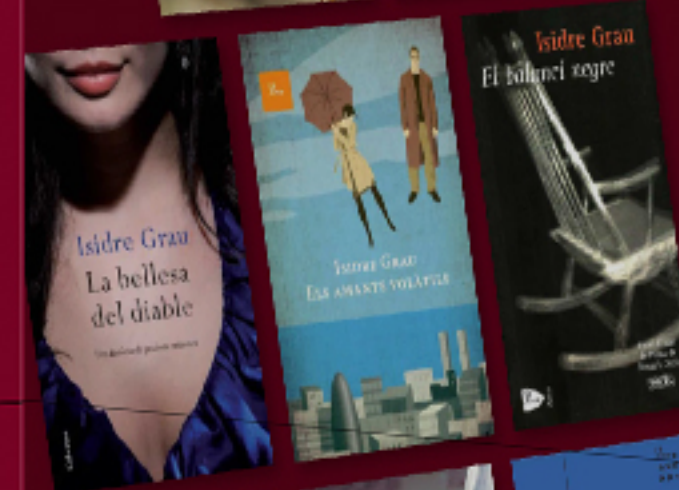
És l'extrem de la vall de Canaletes que es fon amb la serra de Collserola...

...Continua sent un espai a prova dels més exigents —tant els caminants com els que ara s'hi endinsen en bicicleta—, però no és l'escenari actual el que em magnetitza, ni tan sols el que vaig conèixer de petit. Si em pregunto per què em té tan abduït —i reconec que és el meu paisatge de l'ànima—, m'adono que dintre meu hi ha una altra dimensió heretada, ancestral: la que devia entrar pels ulls de l'àvia, que hi va néixer i hi va créixer a finals del dinou...

La crida del bosc. Què ens queda dels nostres (2025)

Premis obtinguts

• Ciutat d'Olot 1979, amb la novel·la *Fugido en gris*.
• Arts i Lletres 1980, de narrativa curta (Premià de Dalí), amb «Trencaclosques de la burgesa i el lampista que no ho era».
• Puig i Ferrer 1981, de narrativa curta (La Selva del Camp), amb «La dona del Montseny».
• Xiquet 1982, de narrativa curta (Alzira), amb el recull «Aliens d'amor i de recança».
• Vila de Sant Boi 1983, de narrativa curta (Sant Boi de Llobregat), amb «La Mariana robada».
• Ciutat de Palma 1984, amb la novel·la *La vent de memòria*.
• Joan Santamaría 1984, de narrativa curta (Barcelona), amb «Calidoscopi de rellotges fora de punt».
• Sant Jordi 1985, amb la novel·la *Els colors de l'aigua*.
• Finalista Carlemany 1996, amb la novel·la *La vida escrita*.
• Ciutat de Palma 2000, amb la novel·la *El balanç negre*.

Literatura Infantil i Juvenil

• Corra, correfoc! 1987. Col·lecció "Llibres del Sol i la Lluna". Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
• Memòries de l'illa del vent. 1991. Col·lecció Ala Dreta. Ed. Edelvives.
• Sortides d'emergència. 1992. Col. El mi d'arxibona. Ed. Barbsnova.

Monografies locals

• Cerdanyola, espai 1970-2010. Ed. Muntfort.
• Cerdanyola del Vallès desapareguda. 2015. Ed. Eudis.
• Més coses de Cerdanyola, d'Albert Lázaro. Grci, 2023.
• Anou. Almad, un llocat o l'obst? Grci, 2024.

<https://isidregrau.net>

